

ונחלש אותו של המות. בפדיון
הזה קונה לו חיים, כמו שנתבאר.
ואותו הצד הרע עוזב אותו ולא
אוחז בו.

מצוה ארבע עשרה - לשמר את
יום השבת, שהוא יום המנוחה
מכל מעשה בראשית. פאן כלולות
שתי מצוות - אחת שמירת יום
השבת, ואחת לקדש אותו היום
בקדושו. לשמר את יום השבת,
כמו שהזכרנו והערנו עליו, שהוא
יום של מנוחה לעולמות, וכל
המעשים נשתכללו בו ונעשו עד
שהתקדש היום. בין שהתקדש
היום, נשארה בריאה של רוחות
שלא נבראו להם גופות. וכי לא
ידע הקדוש ברוך הוא לעכב
לקדש את היום עד שיבראו גופות
לרוחות הללו? אלא עץ הדעת
טוב ורע עורר את אותו הצד
האחר של הרע ורצה להתחזק
בעולם, ונפרדו כמה רוחות בכמה
מינים להתחזק בעולם בגופות.

בין שראה הקדוש ברוך הוא כף,
נתעורר מתוך עץ החיים נשיבת
רוח והפה באילן אחר, והתעורר
צד אחר של טוב והתקדש היום.
שהרי בריאת גופות והתעוררות
רוחות בצד הטוב היא בלילה
הזה, ולא בצד האחר. ואלמלא
הקדים הצד האחר בלילה הזה
טרם שיקדים צד הטוב, לא יכול
העולם לעמד לפנייהם אפלו רגע
אחד. אבל הקדוש ברוך הוא
הקדים רפואה - שדלג לפניו
קדוש היום, והקדים לפני הצד
האחר, והתקים העולם. ומה
שחשב הצד האחר להפנות
בעולם להתחזק, נבנה בלילה הזה
צד הטוב והתחזק, ונכנו גופות
ורוחות קדושות בלילה הזה מצד

ואתחלש ההוא דמות. בפורקנא דא קני ליה
חיים כמה דאתמר. וההוא סטרא בישא
שבק ליה ולא אחיד ביה:

פקודא ארביסר לנטרא יומא דשבתא,
דאיהו יומא דנייחא מכל עובדי
בראשית. הכא כלילן תרין פקודין. חד
נטרא דיום השבת. וחד לקדשא ההוא
יומא בקדושיה. לנטרא יומא דשבתא כמה
דאדפרנא ואתערנא עליהו דאיהו יומא
דנייחא לעלמין. וכל עבידן ביה אשתכללו
ואתעבידו עד דאתקדש יומא. בין
דאתקדש יומא אשתאר בריאה דרוחין דלא
אתברי לון גופא. וכי לא הוה ידע קדשא
בריך הוא לאעפכא לקדשא יומא עד
דיתברון גופין להגי רוחין. אלא אילנא
דדעת טוב ורע אתער ההוא סטרא אחרא
דרע ובשא לאתתקפא בעלמא ואתפרשו
כמה רוחין בכמה זיינין לאתתקפא בעלמא
בגופין.

בין דחמא קדשא בריך הוא כף, אתער
מגו אילנא דחיי נשיבא דרוחא ובטש
באילנא אחרא ואתער סטרא אחרא דטוב
ואתקדש יומא. דהא בריאו דגופין ואתערין
דרוחין בסטרא דטוב איהו בהאי ליליא,
ולא בסטרא אחרא. ואלמלא אקדים סטרא
אחרא בהאי ליליא עד דלא יקדים סטרא
דטוב, לא יכול עלמא למיקם קמייהו אפילו
רגעא חדא. אבל אסוותא אקדים קדשא
ברוך הוא דדליג קמיה קדושא דיומא
ואקדים קמי סטרא אחרא ואתקיים עלמא.
ומה דחשיב סטרא אחרא לאתבני בעלמא
לאתתקפא, אתבני בהאי ליליא סטרא דטוב

ואתתקף ואתבנון גופין ורוחין קדישין בהאי